

1912: 71.

Melléklet a 751. számú irományhoz.

Indokolás

„a találmányi szabadalmakról, továbbá a védjegyek oltalmáról szóló törvényeknek az ipari tulajdon védelmére az 1911. évben létrejött nemzetközi megegyezések folytán szükséges módosítása és kiegészítése tárgyában“ szóló törvényjavaslathoz.

Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án Párisban kötött, s 1900. évi deczember 14-én Bruxellesben és 1911. évi június hó 2-án Washingtonban átvizsgált egyezmény, a melynek becikkelyezése iránt egyidejűleg külön javaslatot terjeszték az országgyűlés elé, a külföldiek részére néhány oly kedvezményt és könnyítést állapít meg, a melyek, ha hazai törvényeink változatlanok maradnának, azt eredményezhetnék, hogy az Unióhoz tartozó külföldiek kedvezőbb elbánásban részesülnének, mint a magyar állampolgárok. Ennek az elkerülése nemcsak elvi okokból, hanem azért is szükséges, hogy a magyarországi termelők, iparosok és kereskedők a belforgalomban is a külföldiekkel egyenlő feltételek mellett vehessék fel a versenyt. Ezért az egyezményben külföldiek részére biztosított jogokat és kedvezményeket hazai törvényeink megfelelő módosítása és kiegészítése által a magyar állampolgárokra is ki kell terjeszteni.

Szabadalmi és védjegy törvényeinknek az idézett ipari tulajdonjogi egyezmények becikkelyezéséből ezen önként következő módosítása, a mely tulajdonképen a jelen törvényjavaslat 1., 2. és 3. §-ában foglalt rendelkezésekben merülne ki, egyúttal alkalmas szolgál arra, hogy védjegy törvényünkön a gyakorlatban érezhetővé vált szükségnek megfelelő s külkereskedelmünk legújabb fejlődési irányával is számoló néhány oly javítást és pótlást eszközöljünk, a melynek keresztülvitele annyira sürgős, mikép azzal czélszerűen védjegy törvényünk előkészítés alatt álló általános reformjáig sem várhatunk.

Igy a kereskedelmi körök ismételten szóvátették, hogy az 1890. évi II. t.-czikkbe foglalt védjegy törvény 9. §-a, a mely vállalatáttruházás esetén a vállalatához tartozó védjegyeknek 3 hónap alatti átírását a védjegyek különbeni törlésének terhe alatt teszi kötelezővé, oly rendelkezés, a melynek további föntartását semmiféle szempont sem indokolja s így ennek törléséről annál is inkább gondoskodni kell, mert ehhez hasonló rendelkezést az Unióhoz tartozó államok egyikének törvényhozása sem ismer, kivéve Ausztriát, a mely-

nek kormánya azonban az idézett egyezmények beczikkelyezésével kapcsolatban ezen rendelkezés megváltoztatása végett szintén törvényjavaslatot terjesztett a birodalmi tanács elé.

Hasonlóképen sürgős feladat annak a hézagnak a betöltése, amely védjegy-törvényünkben a nem szerződéses külföldhöz való viszony szabályozatlanságában nyilatkozik. Ide tartozik annak a kérdésnek az eldöntése, vajjon részesíthetők-e s ha igen, mily feltétel alatt nálunk is oltalomban oly államok polgárainak hazájukban lajstromozott védjegyei, a mely államokkal szerződéses viszonyban nem állunk, továbbá a külföldiek itteni képviselőiténél kérdése.

Ezekről intézkedik a jelen törvényjavaslat 4—7. §-a, a melyekről közelebbről a részletes indokolás során lesz szerencsém megemlékezni.

Az 1. §-hoz.

A Washingtonban revideált párisi főegyezmény 5. cikke azt a rendelkezést tartalmazza, hogy az unióbeliek szabadalmi a gyakorlatbavétel elmulasztása miatt a szabadalmi bejelentés napjától számított 3 éven belül egyáltalán nem vonhatók meg. Minthogy az 1895. évi XXXVII. t. cikkbe foglalt magyar szabadalmi törvény 20. §-a értelmében a magyar szabadalmak bizonyos ott meghatározott esetekben 3 éven belül is megvonhatók, már Magyarországnak az ipari tulajdonjogok védelmére alakult nemzetközi Unióhoz való csatlakozása alkalmából, legalább az Unióhoz tartozókra kiterjedő hatállyal változtatta meg az 1908. évi LII. t.-cz 4. §-a az idézett törvény-szakaszt. Most a szabadalmi törvény 20. §-ának oly módosítását hozom javaslatba, a mely mellett a magyar állampolgárok, kik az Unió-egyezmények kedvezményeit belföldön maguk részére nem igényelhetik, hazájuk törvénye alapján is az unióbeliekkel egyenlő elbánásban részesüljenek.

Ezt czélozza a törvényjavaslat 1. §-a és pedig olyképpen, hogy a gyakorlatbavétel elmulasztása, vagy használati engedély megadásától való vonakodás esetén a szabadalom csak három év eltelte után és ezen határidő eltelte után is mindkét esetben csak akkor vonható meg, ha a szabadalomtulajdonos tétlenségének okait nem igazolja. A 3 évi határidő, összhangzásban a párisi egyezmény fentemlitett 5. cikkével, a szabadalom bejelentésének napjától lesz számítandó. Megjegyezni kívánom, hogy ez az összhangzatosság a 3 évi határidő kezdőpontjának számításánál nemzetközi szerződés és beltörvényhozási rendelkezés között nem feltétlen szükségesség. miután e három évi határidőnek például a szabadalom megadásának közhirre tételeitől való számítása a szerződésinél messzebb menő kedvezményként jelentkeznék.

A 2. §-hoz.

A párisi főegyezmény 6. cikkének 2. pontja előírja, hogy a védjegy megkülönböztető képességének megítélésénél az összes ténykörülményeket, különösen a védjegy használatának az időtartamát kell tekintetbe venni.

Ez a rendelkezés azoknak a védjegyeknek a védelmét czélozza, a melyek a védjegy-törvényekben foglalt tiltó rendelkezéseknek szigorú alkalmazása esetén esetleg nem felelnének ugyan meg az oltalmazhatóság előfeltételeinek, de a melyeknek ezen fogyatkozását a hosszabb használat, vagy egyéb körülmények (pl. a kiterjedt reklám) pótolta, úgy, hogy ezek a

forgalomban védjegyként vannak elismerve, bevezetett árujegyet alkotnak s így törlésük a tulajdonos gazdasági károsodásával járna.

Ezt a joggyakorlatunk által már eddig is figyelembevett és állandóan követett alapelvet emeli tétéles jogszabállyá a törvényjavaslat 2. §-a.

A 3. §-hoz.

A védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. t.-cz. kizárólag az ábrás jelvényeket részesítette oltalomban, de sem a kizárólag szavakból, sem a kizárólag betűkből, vagy számokból álló árujegyek bejegyzését nem engedte meg. E bejegyzési tilalmat a szóvédjegyekre vonatkozólag egy későbbi törvény, az 1895. évi XLI. t.-cz. megszüntette, de a betűkből és számokból álló védjegyeket ez a törvény sem részesítette oltalomban.

Most, hogy az ipari tulajdon védelmére alakult párisi Unió Washingtonban átvizsgált szövegének becikkelyezése folytán külföldiek részére ily árujegyeket oltalomban kell majd részesítenünk, a betűkből és számokból álló védjegyek bejegyzésére vonatkozó tilalmat honosainkra nézve is meg kell szüntetnünk, hogy ilyképpen a magyar állampolgárok részére a védjegyül felhasználható jelvények szabad választása tekintetében is egyenlővé tegyük a verseny feltételeit a külföldiekkel.

Természetesen a kizárólag betűkből és számokból álló védjegyekre is teljes mértékben alkalmazást fog nyerni az az alapelv, hogy a bejegyzésnek és az oltalomnak előfeltételét a megkülönböztető képesség adja meg, vagyis nem minden, betűkből vagy számokból álló védjegy lesz oltalmazandó, hanem csak azok, a melyek hosszabb használat vagy egyéb körülmények folytán megkülönböztető képességet szereztek. Figyelembe lesznek veendőek továbbá azok az áruk is, a melyekre a védjegy alkalmazást nyer, minthogy bizonyos árukra (igy irón, liszt, kőolaj, pánczélszekrény stb.) a betűk, illetve számok már jelenleg is általánosan használtatnak, s e bevett kereskedelmi szokás kizárólagos jogok engedélyezése által nem zavarható meg.

Ilyen értelemben és ilyen terjedelemben kívánja a kizárólag betűkből, vagy számokból álló védjegyek oltalmát szabályozni a törvényjavaslat 3. §-a.

A 4. §-hoz.

A védjegy csak akkor jegyezhető be, ha van vállalat, a melynek árúit a védjegy megjelöli. A védjegy osztozik a vállalat sorsában, azzal együtt megszűnik, birtokváltozás esetén a vállalattal együtt száll át az új tulajdonosra. A védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. t.-cz. 9. §-a idevonatkozólag a következő rendelkezéseket tartalmazza:

»A védjegy azon vállalathoz tartozik, a melynek védelmére szolgál, ugyanazzal megszűnik és birtokváltozás esetében az új birtokosra átszáll.

Ez utóbbi esetben, hacsak a vállalatot az özvegy, kiskorú örökösök, hagyaték, vagy csódtömeg nem folytatja, az új tulajdonos a birtok megszerzése után különbeni törlés terhe alatt három havi határidőn belül a védjegyet saját nevére átíratni tartozik.

Az ezen §-ban foglalt — célzataihoz képest túlszigorú — rendelkezés, mely az átírás elmulasztását a védjegy törlésével bünteti, egyrészt vállalatainkat igen károsító következményeket vonhat maga után, mert a védjegyjog

alakisaiban járatlan kereskedő elvesztheti annak folytán értékes védjegyeit, másrészt pedig a becikkelyezendő egyezményekben külföldiek részére biztosított jogokkal és kedvezményekkel szemben a magyar állampolgárokat kedvezőtlenebb helyzetbe juttatja, a mennyiben ezzel a rendelkezéssel azoknak a lehetőségeknek a száma van szaporítva, a melyekben a védjegy a törlés veszélyének van kitéve.

Amig ugyanis a külföldi védjegyek átirás elmulasztása miatt már csak azért sem törölhetők, mert a legtöbb külföldi törvényhozás a magyar védjegy-törvény idézett rendelkezéséhez hasonló rendelkezést nem ismer, nálunk számos törlés fordul elő ezen az alapon.

Ez a rendelkezés tehát ilyképen egy a belföldi törvényhozásból eredő diszparitás a belföldiek hátrányára, amely körülmény tehát egy okkal több arra, hogy az ennek megváltoztatása végett magyar kereskedelmi körök részéről ismételten elém terjesztett kívánalmaknak eleget téve, a szóbanforgó rendelkezés módosítását javasoljam.

A jelen törvényjavaslat 4. §-a az idézett rendelkezést oly módon változtatja meg, hogy az átruházott vállalatához tartozó védjegyek átirása egyáltalán nem lesz kötelező akkor, ha a vállalatot az új tulajdonos a régi cég alatt folytatja, ha pedig a vállalatot az új tulajdonos új cég alatt folytatja, az átirás kötelező lesz ugyan, de nem lesz határidőhöz kötve s csak abban az időpontban válik szükségessé, midőn az új tulajdonos a védjegy-törvény alapján őt megillető jogokat érvényesíteni kívánja, vagyis ha arra van szükség, hogy a hatóságok előtti eljárásban védjegy-tulajdonosi minőségét igazolja.

Az 5. §-hoz.

A törvényjavaslat 5. §-ának első mondata a 4. §. rendelkezéséből önként következik, a mennyiben védjegy-törvényünknek az át nem irt védjegyek törlésére vonatkozó rendelkezése a törlési okokat csoportosító 21. §-ból is kihagyandó.

A törvényjavaslat 5. §-ának második mondata a védjegyek oltalmáról szóló 1890. évi II. törvény-cikknek egyik, habár jelentéktelen, de téves következtetésekre alkalmat adó szépséghibáját van hivatva kiküszöbölni. Védjegy-törvényünk 21. §-a ugyanis akként rendelkezik, hogy a már bejegyzett védjegy is törölhető, ha az a 3. és 4. §-ok értelmében nem lett volna bejegyezhető. Kizárólag a 3. és 4. §-oknak felemlítése azt a látszatot keltheti, hogy a védjegy-törvény egyéb tiltó szakaszaiba ütköző védjegyek utólagosan nem törölhetők. Védjegy-törvényünk ezen szerkezeti hibája ugyan a jogszolgáltató hatóságot eddig sem gátolta meg abban, hogy a védjegy-törvény 21. §-ának *d)* pontjában kifejezetten meg nem említett egyéb tiltó szakaszok alapján is megvonja az oltalmat az olyan védjegyekről, a melyek eredetileg nem lettek volna megjegyezhetőek, mind a mellett a téves értelmezések elkerülése érdekében szükségesnek mutatkozik minden kétséget kizáró módon utalni arra, hogy a védjegy mindazokban az esetekben törölhető, a midőn az eredetileg sem lett volna bejegyezhető.

A 6. §-hoz.

Jelenleg érvényben álló védjegy-törvényünk a külföldieknek e részbeni jogviszonyait Magyarországon nem szabályozza kimerítően, a mennyiben az

1890. évi II. t.-cz. 32. §-ában idevonatkozólag csupán a következő rendelkezés foglaltatik:

»Külföldi vállalatok védjegyeinek, valamint a nevek, czégek, czímerek vagy más üzleti megnevezések védelmére nézve az illető államokkal kötött államszerződések, illetőleg egyezmények irányadók «

Nem szabályozza tehát és még az általános jogelveket sem állapítja meg a védjegy törvény arra az esetre, ha a védjegy oltalmát nálunk is igénybevenni szándékozó külföldi alattvalók hazájával Magyarországnak nincs államszerződése.

Ezen hiány következtében ily külföldiek nálunk egyáltalán nem szerezhettek védjegyoltalmat, mert a védjegy törvény az oltalom megszerzésének módjára nézve ezek tekintetében az államszerződésekre utal. Annak, hogy a nem szerződéses államok polgárai nálunk egyáltalán nem szerezhettek védjegyoltalmat, egy további következménye az, hogy magyar állampolgárok tényleges viszonyosságra való hivatkozással sem vehetik igénybe a védjegyoltalmat oly országokban, a melyekkel szerződéses viszonyban nem állunk ugyan, de a mely ország a viszonyosság fenforgása esetén az illetőket oltalomban részesíteni hajlandó volna.

Védjegy törvényünk ezen hiánya ujabbban különösen a tengerentúli kiviteli forgalmunkban nyert jelentőséget, amennyiben védjegyes árúink részére ezekben az országokban ma azért nem szerezhető oltalom, mert az Északamerikai Egyesült-Államok, Brazília, Kuba, Mexico, Domingo, Japán és Tunisz kivételével nem tartoznak az ipari tulajdonjogi Unióhoz s mert a kiviteli czégeink az erészbeni viszonyosság itteni fennállására azokban az országokban ma nem hivatkozhatnak.

A törvényjavaslat 6. §-a lehetővé kívánja tenni, hogy egyrészt ily államok alattvalói Magyarországon, másrészt a magyar állampolgárok ezen országokban a viszonyosság fenforgása alapján biztosíthassák védjegyeik oltalmát.

A viszonyosság fennállása a hivatalos lapban közzéteendő ministeri rendeletben fog megállapíttatni.

A 7. §-hoz.

A külföldiek jogviszonyait van hivatva rendezni a jelen törvényjavaslat 7. §-a is, és pedig a képviselőtekintetében. A találmányi szabadalmakról szóló 1895. évi XXXVII. t.-cz. 15. §-a és az ipari minták oltalmát szabályozó 107 709 1907. sz. rendelet 5. §-a akként intézkedik, hogy a szabadalmi törvény, illetve a mintaoltalmi szabályok alapján azok, a kiknek az országban állandó lakhelyük nincs, jogokat csak akkor szerezhhetnek és a szerzett jogot csak akkor érvényesíthetik, ha belföldön lakó képviselőt neveznek.

Védjegy jogunkban ez az elv jelenleg még nincs keresztülvive s az e részben érzett hiány megszüntetését czélozza javaslatom ezen szakasza, a mely azonban mindaddig, a míg a kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyok szabályozása iránt a birodalmi tanácsban képviselt királyságokkal és országokkal 1907. évi október hó 8-án kötött és az 1908. évi XII. t.-czikkbe iktatott szerződés fennáll, ennek XVII. cikke értelmében a Magyarországon oltalomban részesülő osztrák védjegyekre nem nyer alkalmazást.

A 8. §.

a törvény életbeléptének idejét állapítja meg és a végrehajtására vonatkozó felhatalmazást tartalmazza.

A fentiekben általánosságban és részleteiben ismertetvén törvényjavaslatomat, tisztelettel kérem annak elfogadását.

Budapest, 1913. évi márczius hó 7-én.

Beöthy László s. k.,
kereskedelmügyi m. kir. minister.

757. szám.

Az igazságügyi bizottság jelentése

„a találmányi szabadalmakról, továbbá a védjegyek oltalmáról szóló törvényeknek az ipari tulajdon védelmére az 1911. évben létrejött nemzetközi megegyezések folytán szükséges módosítása és kiegészítése tárgyában“ benyújtott törvényjavaslatról.

Az igazságügyi bizottság csak helyeselheti a jelen javaslat törvényerőre emelése által szem előtt tartott azt a célt, hogy Magyarországon azok is, kik ipari tulajdonjogaik számára oltalmat csak az 1895. évi XXXVII. törvényczikkbe iktatott szabadalmi törvény és az 1890. évi II., valamint az 1895. évi XLI. törvényczikkebe iktatott védjegy-törvények keretében, illetve e törvények rendelkezései szerint szerezhethetnek, ne legyenek hátrányosabb helyzetben, mint azok a külföldiek, kiknek hazája az ipari tulajdon védelmére alakult nemzetközi Unió kötelékébe tartozik s a kik az 1911. évi június hó 2-án Washingtonban létrejött Unio-egyezményekben biztosított kedvezményekre nálunk is igényt fognak tarthatni.

Helyesli továbbá a bizottság azt is, hogy a beltörvényhozásunknak és a legújabb iparjogvédelmi nemzetközi egyezményekben lefektetett elveknek egymással összhangzásba hozatala alkalmából bekövetkező novelláris törvényalkotás keretében védjegy-törvényeink különösen érezhetővé vált hézagai is pótoltnak. Megállapította a bizottság, hogy a javaslat 2–8. §-aiban foglalt s elsősorban a gazdasági élet igényeit kielégíteni hivatott rendelkezések jogrendszerünkbe is megfelelően illeszkednek bele.

A törvényjavaslat 1. §-át is, mely a beltörvényhozásunkat a nemzetközi Uniófőszereződés 5. cikkével teljes összhangzásba hozni van hivatva, s az 1895. évi XXXVII. törvényczikkbe iktatott szabadalmi törvénynek az 1908. évi LII. törvényczikk 4. §-a által kiegészített s módosított 20. §-a helyébe lépne, a bizottság — e szakasznak harmadik bekezdése kivételével — minden tekintetben megfelelőnek tartja.

A bizottság ugyanis abban a felfogásban van, hogy bár elvi szempont-

ból nem eshetik kifogás alá, ha az a három évi idő, melyen belül valamely magyar szabadalom gyakorlatba nem vétel czímén egyáltalán meg *nem vonható*, a magyar törvény szerint is, az Uniószerződés 5. cikkének megfelelőleg a bejelentés napjától számítandó, mégis méltányosabb és célszerűbb volna a szóban forgó három év kezdőpontjául a szabadalom »megadásának kihirdetése« napját megállapítani.

Méltányosabbnak és célszerűbbnek véli azt a bizottság azért, mert a szabadalmazási eljárás hosszadalmassága mellett a bejelentés napjától a szabadalom megadásának kihirdetéseig leggyakrabban annyi idő telik el, hogy a bejelentőnek úgy a beltörvény, mint a nemzetközi jogszabály által a gyakorlatbavétel megkezdésére megadni kívánt három évi előkészületi idő lényegesen megrövidülne, s mert a szabadalomtulajdonos, ha adott esetben tétlenségének igazolásául erre eredményesen hivatkozhatnék is, az eredeti rendelkezés fentartása esetén szabadalommegvonási keresetek lefolytatása kényszerűségének és hátrányainak volna kitéve.

Az igazságügyi bizottság — a közgazdasági bizottság idevonatkozó érvelését is magáévá téve — javasolja tehát, hogy a törvényjavaslat 1. §-a harmadik bekezdésében »a bejelentés« szó a »megadásának kihirdetése« szavakkal helyettesítettessék, mely javaslat elfogadása esetén e bekezdés a következő szövegezést nyerné.

»A szabadalom a megadásának kihirdetése napjától számított három éven belül meg *nem vonható*«

Mindezeknél fogva kérjük a t. Házat, hogy a törvényjavaslatot úgy általánosságban, mint pedig a bizottság által ajánlott módosítással részleteiben is elfogadni méltóztassék.

Budapest, 1913. évi márczius hó 8-án.

id. Erdély Sándor s. k.,
az igazságügyi bizottság elnöke.

Blanár Béla s. k.,
az igazságügyi bizottság előadója.

ezzel a törvényjavaslattal egyidejűleg be is nyújtott egy másik törvényjavaslatot, amelyben ezen szakasz megváltoztatása is bennfoglaltatik.

A mi ipari viszonyaink között, ahol, ha egy szabadalom még olyan jó és még olyan értékes is, rendszerint csak hosszabb idő múlva, talán 5—6 év elteltével válik tulajdonosának igazán értékessé, az egy kétségtelenül rendkívül üdvös intézkedés.

Ilyen intézkedésnek tekintem továbbá a határozmányok 10/b. §-ában foglalt azt a megállapodást is, amely a szerződéses országokat kötelezi, hogy a tisztességtelen verseny ellen az Unio polgárainak hathatós és tényleges oltalmat biztosítsanak. A kereskedelemügyi minster ur a jelen törvényjavaslattal egyidejűleg a tisztességtelen verseny ellen való védekezésről szóló törvényjavaslatot ugyan nem mutatja be, de indokolásában felmenti, hogy e törvényjavaslat előmunkálatai már oly előrehaladott stádiumban vannak, hogy alapos reménye van, miszerint e törvényjavaslatot a vállalt kötelezettségnek megfelelően a legközelebbi jövőben a törvényhozás elé terjesztheti. *(Helyeslés.)*

A tisztességtelen verseny ellen való védekezésről szóló törvényjavaslat benyújtásával ipari és kereskedelmi köreinknek kétségtelenül régi vágya fog teljesülni, és nem kétlem, hogy a fogyasztóközönség is örömmel fogja e törvényjavaslat benyújtását üdvözölni. Ilyen végül az egyezmények 7/b. §-ában foglalt az a megállapodás, amelylyel a szerződő országok kötelezettséget vállaltak a kollektív védjegyek bejegyzésére. A mi törvényeink ily kollektív védjegyeket nem ismernek, pedig kétséget nem szenved, hogy a tokaji bor, vagy a szegedi paprika — hogy egyéb ily cikket ne említsek —, az utóbbi időben kissé megtámadott reputációjának megvédésére a kollektív védjegyek igen jó szolgálatot tehetnének. *(Igaz! Ugy van!)*

Mindazonáltal a kollektív védjegyekre vonatkozó törvényjavaslatot a minster ur nem terjeszti elő most, mert ezzel az ügygyel kapcsolatban felmerültek egyéb² közérdekű aggályok. Remélem, látva az érdeklődést, amelyet a minster ur a bizottságban is ez ügy iránt mutatott, hogy sikerülni fog a minster urnak ezeket az aggályokat lehető rövid idő alatt legyőzni, és a kollektív védjegyek beczikkelyezésére vonatkozó javaslatot mielőbb a ház elé terjeszti.

Ezek volnának azok az intézkedések, amelyek, reméljük, törvényhozásunkra is kedvező befolyást fognak gyakorolni. Vannak ezeken kívül még egyéb érdemleges változások. Ilyenek pl. a használati minták oltalmára vonatkozó megállapodások. A mi törvényeink használati mintákat nem ismernek. A mi ipari viszonyaink között a használati minták oltalmának, ennek a — hogy úgy mondjam — kisebb rangú, alacsonyabb rendű szabadalomnak ezidő szerint nagyobb fontossága nincsen. Ilyen továbbá az elsőbbségi jog kiterjesztésére vonatkozó intézkedés, amely szerint az elsőbbségi jog nemcsak a szabadalom bejelentőjét, ha-

nem annak jogutódjait is meg fogja illetni, egészen helyesen, mert az elsőbbség lényegében szoros tartozékát képezi magának a találmánynak. Ilyen végül az egyezménynek az a határozmánya, amely szerint a védjegyet úgy, amint van, telle-
quelle — ez a terminus technikus — be kell lajstromozni.

Ez az intézkedés meg volt a régi egyezményben is, de nem volt egészen szabatosan körülírva és így a különböző országok különböző módon magyarázták. Az újabb egyezmény taxative felsorolja azokat az eseteket, amidőn a védjegyek vissza-utasíthatók, tehát ezek az intézkedések is hozzájárulnak az ipari tulajdonjogra vonatkozó vélelem egységesítéséhez.

Ez utóbb említettem módosításokból a t. minster ur egyidejűleg törvényjavaslatot mutatott be, amely a mai napirend következő pontját képezi, és így nem szükséges ezekkel bővebben foglalkoznom. *(Helyeslés.)*

Amikor az igazságügyi és közgazdaságügyi bizottság nevében tisztelettel kérem a t. házat, hogy méltóztassék a törvényjavaslatot a maga egészében elfogadni, legyen szabad még megjegyezni azt, hogy az egyezmény beczikkelyezésével egyrészt a magyar állampolgár a föld huszonkét országában az ipari jogvédelem tekintében ugyanazokkal a jogokkal fog birni, és ugyanazokkal a jogorvoslatokkal élhet, mint azon országok állampolgárai, másrészt a védjegyeknek nálunk való belajstromozásával, tisztán a belajstromozás tényével, a nálunk való belajstromozás elsőbbségével a védjegy a 13 szerződő államban hivatalosan belajstromoztatik.

Ezek után tisztelettel kérem a javaslat elfogadását. *(Élénk helyeslés.)*

Elnök: Kiván még valaki szólni? Ha senki nem kíván, a vitát bezárom és a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal. Kérem a t. háztól: elfogadja-e a most tárgyalás alatt álló törvényjavaslatot általánosságban a részletes tárgyalás alapjául, igen vagy nem? *(Igen!)* Elfogadtatik. Következik a részletes tárgyalás.

Vermes Zoltán jegyző *(olvassa a törvényjavaslat címét és 1—3. §-ait, továbbá I. 1—19. és II. 1—12. cikkeit, melyek észrevétel nélkül elfogadtatnak).*

Elnök: Ezzel a törvényjavaslat részleteiben is letárgyaltatván, harmadszori olvasása a legközelebbi ülés napirendjére fog kitüzetni.

Következik a napirend értelmében a találmányi szabadalmakról, továbbá a védjegyek oltalmáról szóló törvényeknek az ipari tulajdon védelmére az 1911. évben létrejött nemzetközi meg-egyeződések folytán szükséges módosítása és kiegészítése tárgyában beadott törvényjavaslat (Irom. 751, 757) tárgyalása, ennek általános vitája.

Az előadó urat illeti a szó.

Blanár Béla előadó: T. képviselőház! Az ipari tulajdon védelmére Washingtonban az 1911. év

folyamán létesült nemzetközi megegyezéseknek a mi törvényeink közé való becikkelyezése folytán szükségessé vált a találmányi szabadalmakról és az ipari védjegyekről szóló törvényeinknek némi módosítása.

Ezek a Washingtonban létesült megállapodások ugyanis az ipari tulajdon védelmére némi enyhítéseket tartalmaznak hazai törvényeinkkel szemben és a párisi unióban egyesült államoknak polgárai Magyarország területén bizonyos nagyobb kedvezésekben részesültek volna, mint magának az országnak lakosai. Így már a versenyképesség fenntartása szempontjából is feltétlenül szükségessé vált, hogy hozzáidomuljunk az uniónak rendelkezéseihez, hogy azokat a mi polgárainkra nézve is érvényeseknek elfogadjuk.

Ez a célja ennek a törvényjavaslatnak, amelyben néhány, a kereskedővilág által már régebben sürgetett reformot is találunk. A törvényjavaslat mindenekelőtt a találmányi szabadalmakra vonatkozó 1895: XXXVII. t.-cikk 20. §-át, illetőleg az 1908: LII. t.-cikk 4. §-át módosítja akként, hogy alkalmazkodik az unióban egyesült államok ama megállapodásaihoz, hogy a szabadalom három éven belül még nem vonható.

A mi törvényes rendelkezéseink értelmében a szabadalom három éven belül is megvonható volt, szükségessé vált tehát ennek a rendelkezésnek módosítása. Kimondjuk a javaslatban ugyanazt, amit az unióban egyesült államok polgáraitra nézve kimondottunk a Washingtonban létesült megállapodás becikkelyezésénél. Csak a kezdőpontra nézve van még némi eltérés, arra vonatkozólag, hogy mely időtől számítódjék a három év. A törvényjavaslat a bejelentés napját említi, én azonban a részletes vita során módosítást fogok beadni és indítványozni fogom, hogy a szabadalom megadásának kihirdetése napjától számítódjék ez a három esztendő. Ez ugyanis feltétlenül előnyösebb a szabadalom tulajdonára nézve.

A törvényjavaslat módosítja az ipari védjegyekről szóló törvényes intézkedéseinket is, még pedig olyaténképen, hogy megengedi a tisztán számokból és betűkből álló ipari védjegyek belajstromozását. Régebben csak az ábrás jegyeket részesítettük oltalomban, később a szövegdjegyeket is. Most, mivel az unió szabályai megengedik tisztán a számok és betűknek mint ipari védjegyeknek lajstromozását, módosítjuk a törvényes intézkedéseket ebben az irányban is.

Ugyancsak intézkedik a törvényjavaslat arról, hogy az ipari védjegyek belajstromozásánál az összes körülmények figyelembe veendőek. Figyelembe veendő az is, hogy valami jellel hosszabb időn át élt-e, azt mint reklámot hosszabb időn át használta-e, mert ha csakugyan hosszabb időn át élt azzal a jellel, ha azt reklámképen használta, bár némi tekintetben tiltott dolog volna is annak használata, figyelembe veendő az a körülmény, hogy hosszabb időn át használta. Ez az intézkedés is az unió rendelkezéseiből folyik, a szabályoknak megfelelő.

Ugyancsak előnyös rendelkezése a törvényjavaslatnak, hogy megváltoztatja az eddigi törvényes intézkedésünket, azt t. i., hogy a jogutód három hónapon belül köteles volt az ipari védjegyet átíratni, mert különben törölték. Ilyen rendelkezést az unió szabályai nem ismernek. A tulajdonosok feltétlen hátrányos helyzetben lettek volna, ha ez az állapot fennmaradt volna. Épen ezért ez az intézkedés töröltetik.

Ugyancsak ebben a törvényjavaslatban kimondatik az is, hogy azokkal az államokkal szemben, melyekkel nincsenek szerződéses megállapodásaink, a találmányi szabadalom és ipari védjegyre vonatkozólag a viszonyosság alapjára helyezkedünk. Intézkedik végül arról is, hogy az a külföldi, akinek belföldön telepe nincs, köteles itt lakó meghatalmazottat nevezni, hogy az unió a szabályaiban rejlő jogot gyakorolhassa.

T. ház! A törvényjavaslatnak ezen rendelkezései teljesen megfelelőek, szükségesek és helyesek; ilyeneknek találta azokat a közigazgatási és az igazságügyi bizottság is és azok nevében ajánlom e törvényjavaslatot elfogadásra. *(Helyeslés.)*

Elnök: Kíván még valaki szólni? Ha senki sem kíván szólni, a vitát bezárom. A tanácskozást is befejezettnek nyilvánítom. Következik a határozathozatal. Kértem a t. háztól: Elfogadja-e a most tárgyalás alatt álló törvényjavaslatot általánosságban a részletes vita alapjául, igen vagy nem? *(Igen!)* Elfogadtatott. Következik a részletes tárgyalás.

Vermes Zoltán jegyző *(olvassa a törvényjavaslat címét, amely észrevétel nélkül elfogadtatik. Olvassa az 1. §-t).*

Elnök: Az előadó ur kíván szólni.

Blanár Béla előadó: Amint az általános vita során jeleztem, e szakasznál módosítást adok be arra nézve, hogy az a három év, amelyen belül a szabadalom meg nem vonható, mely időtől számíttassék. Sokkal megfelelőbbnek találom, hogy ez a szabadalom megadásának kihirdetése napjától számíttassék, mint a bejelentés napjától, mert a bejelentés és a szabadalom megadásának kihirdetése közt jelentékeny idő szokott lefolyni, s jöllehet az illető igazolhatja, hogy a mulasztás nem őt terheli, sokkal helyesebb, ha az precíze kijelentetik a törvényben. Kérem az indítványom elfogadását. *(Helyeslés.)*

Elnök: Kíván még valaki szólni? Ha senki sem kíván, a vitát bezárom, a tanácskozást befejezettnek nyilvánítom.

A módosítás ellentétben állván a szöveggel, a szöveget a módosítással szemben fogom szavazásra feltenni akkép, hogy, amennyiben a szöveg változatlanul fogadtatik el, a módosítás esik el, ha pedig nem fogadtatik el a szöveg változatlanul, akkor az 1. szakaszt az előadó ur által ajánlott módosított szövegben fogom elfogadottnak kijelenteni.

Kértem a t. háztól: elfogadja-e a törvényjavaslat 1. §-ának eredeti szövegét szemben az

kinctárt az előlegezett összeg s az annak fedezetéül alapítandó dologi teher tekintetében az előleg teljes visszafizetéséig mindazok az előjogok megilletik, melyeket az 1896 : V. t.-cz. a szőlőfelujítási kölcsön és az annak fedezetéül alapított dologi teher tekintetében a hitelező pénzügyintézetnek biztosít.

8. §. Az előbbi §. rendelkezéséhez képest az állami előleg egyes törlesztési részletei, valamint az egyszerre esedékessé nyilvánított előleg az egyenes adók módjára szedendők és hajtandók be.

Birói árverés esetében a törlesztési részletek sorozása alkalmával az államkinctár kívánságára az eredeti szőlőfelujítási kölcsön három évi törlesztési részlete erejéig előnyös tételként sorozandók a jelen törvény alapján nyújtott előleg oly törlesztési részletei is, melyek három évnél régebben vannak hátralékban.

Az állami előlegtartozásokról a kir. adóhivatalok által kiállított hátraléki kimutatások a bírósági eljárásban végrehajtható közokiratok minőségével bírnak.

9. §. A 7. §-ban említett dologi teher megalapítása végett az államkinctárnak a szükséges okiratok bemutatása mellett előterjesztett kérelmére az illető telekjegyzőkönyv, vagy telekkönyvi betét birtoklapján a kérvény iktatószáma alatt röviden bejegyzendő, hogy a helyrajzi szám szerint megjelölt szőlőt eddigelé terhelő szőlőfelujítási kölcsön helyébe a jelen törvény alapján az összeg szerint kitett állami előleg lépett.

10. §. A pénzügyminiszter felhatalmaztatik, hogy a jelen törvény alapján engedélyezett előlegek fejében fizetendő összegeket a pénztári készletekből fedezhesse.

11. §. A jelen törvény alapján kiállított mindennemű okirat, minden beadvány és mellékleteik, valamint a törvény alapján eszközlendő minden telekkönyvi bejegyzés bélyeg- és illetékmentes.

12. §. A jelen törvény végrehajtásával a pénzügyi, a földművelésügyi és az igazságügyi miniszter bizatik meg.

XII. TÖRVÉNY-CZIKK

a találmányi szabadalmakról, továbbá a védjegyek oltalmáról szóló törvényeknek az ipari tulajdon védelmére az 1911. évben létrejött nemzetközi megegyezések folytán szükséges módosítása és kiegészítése tárgyában.⁽¹⁾

(Szentelést nyert 1913. évi április hó 13-án. Kihirdettetett az Országos Törvénytárnak 1913. évi április 24-én kiadott 4. számában.)⁽²⁾

1. §. A találmányi szabadalmakról szóló 1895 : XXXVII. t.-cz. 20. §-a és az 1908 : LII. t.-cz.-nek azt kiegészítő és módosító 4. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek :

(1) (M. i.) Az ipari tulajdon védelmére 1883. évi márczius hó 20-án Párisban kötött, s 1900. évi december 14-én Bruxellesben és 1911. évi június hó 2-án Washingtonban átvizsgált egyezmény.

(2) A törvényjavaslatot a kereskedelemügyi miniszter 1913 márczius 7-én nyújtotta be 751. sz. a. A képviselőház igazságügyi bizottságának jelentése : 1913 márcz. 8. 757. sz. a. ; közgazdasági bizottságának jelentése : 1913 márcz. 8. a 757. sz. iromány mellékletén. Képviselőházi tárgyalás : 1913 márczius 12, a 446. országos ülésben, harmadszori olvasás : 1913 márcz. 13, a 447. országos ülésben ; a főrendiház egyesült közjogi és törvénykezésügyi, valamint közgazdasági és közlekedésügyi bizottságának jelentése : 1913 márczius 13, a. 350. sz. iromány mellékletén. Főrendiházi tárgyalás : 1913 márczius 14. a XXXIX. főrendiházi ülésben.

A szabadalom egészben vagy részben megvonható, ha a szabadalom tulajdonosa szabadalmazott találmányát sem maga, sem a szabadalom használatba vételére jogosított belföldi vállalkozó által a magyar szent korona országainak területén lényegileg és kellő terjedelemben gyakorlatba nem vette és félbeszakítás nélkül nem gyakorolja, vagy megbízható belföldi vállalkozónak a szabadalmi hivatal által megállapított kárpótlás és biztosíték nyújtása mellett használati engedélyt adni vonakodik, kivéve, ha igazolja, hogy a találmány gyakorlatbavételére és a gyakorlás folytatására a maga részéről mindent megtett, a mi a hazai viszonyokhoz és a saját viszonyaihoz képest lehetséges volt.

A szabadalom a megadásának kihirdetése napjától számított három év letelte előtt meg nem vonható.⁽¹⁾

Megvonás esetében a szabadalom hatálya a megvonási határozat jogerőre emelkedését követő napon szűnik meg.

Azok a szabadalmak, melyeknek használatba vételi joga az államot illeti, nem vonhatók meg.⁽²⁾

amelynek becikkelyezése iránt egyidejűleg külön javaslatot terjeszték az országgyűlés elé (l. az 1913 : VIII. t.-cikket), a külföldiek részére néhány oly kedvezményt és könnyítést állapít meg, amelyek, ha hazai törvényeink változatlanok maradnának, azt eredményezhetnék, hogy az Unióhoz tartozó külföldiek kedvezőbb elbánásban részesülnének, mint a magyar állampolgárok. Ennek az elkerülése nemcsak elvi okokból, hanem azért is szükséges, hogy a magyarországi termelők, iparosok, és kereskedők a belforgalomban is a külföldiekkel egyenlő feltételek mellett vehessék fel a versenyt. Ezért az egyezményben külföldiek részére biztosított jogokat és kedvezményeket hazai törvényeink megfelelő módosítása és kiegészítése által a magyar állampolgárokra is ki kell terjeszteni. Szabadalmi és védjegy törvényeinknek az idézett ipari tulajdonjogi egyezmények becikkelyezéséből ezen önként következő módosítása, amely tulajdonképen a jelen törvényjavaslat 1., 2. és 3. §-ában foglalt rendelkezésekben merülne ki, egyuttal alkalmas szolgál arra, hogy védjegy törvényünkön a gyakorlatban érezhetővé vált szükségnek megfelelő s külkereskedelmünk legújabb fejlődési irányával is számoló néhány oly javítást és pótlást eszközöljünk, amelynek keresztülvitele annyira sürgős, mikép azzal czélszerűen védjegy törvényünk előkészítés alatt álló általános reformjáig sem várhatunk. Így a kereskedelmi körök ismételten szóvátették, hogy az 1890. évi II. t.-cikkbe foglalt védjegy törvény 9. §-a, amely vállalatátruházás esetén a vállalatához tartozó védjegyeknek 3 hónap alatti átírását a védjegyek különbeni törlésének terhe alatt teszi kötelezővé, oly rendelkezés, amelynek további föntartását semmiféle szempont sem indokolja s így ennek törléséről annál is inkább gondoskodni kell, mert ehhez hasonló rendelkezést az Unióhoz tartozó államok egyikének törvényhozása sem ismer, kivéve Ausztriát, amelynek kormánya azonban az idézett egyezmények becikkelyezésével kapcsolatban ezen rendelkezés megváltoztatása végett szintén törvényjavaslatot terjesztett a birodalmi tanács elé. Hasonlóképen sürgős feladat annak a házagnak a betöltése, amely védjegy törvényünkben a nem szerződéses külföldhöz való viszony szabályozatlanságában nyilatkozik. Ide tartozik annak a kérdésnek az eldöntése, vajjon részesíthetők-e s ha igen, mily feltétel alatt nálunk is oltalomban oly államok polgárainak hazájukban lajstromozott védjegyei, amely államokkal szerződéses viszonyban nem állunk, továbbá a külföldiek itteni képviselőiténak kérdése. Ezekről intézkedik a jelen törvényjavaslat 4—7. §-a, amelyekről közelebbről a részletes indokolás során lesz szerencsém megemlékezni.

(1) (I. b.) Méltányosabb és czélszerűbb volna a szóban forgó három év kezdőpontjául a szabadalom «megadásának kihirdetése» napját megállapítani, mert a szabadalmazási eljárás hosszadalmassága mellett a bejelentés napjától a szabadalom megadásának kihirdetéséig leggyakrabban annyi idő telik el, hogy a bejelentőnek úgy a beltörvény, mint a nemzetközi jogszabály által a gyakorlatbavétel megkezdésére megadni kívánt három évi előkészületi idő lényegesen megrövidülne, s mert szabadalomtulajdonos, ha adott esetben tétlenségének igazolásául erre eredményesen hivatkozhatnék is, szabadalommegvonási keresetek lefolytatása kényszerűségének és hátrányainak volna kitéve.

(2) (M. i.) A Washingtonban revideált párisi főegyezmény 5. cikke azt a rendelkezést tartalmazza, hogy az unióbeliek szabadalmi a gyakorlatbavétel elmulasztása miatt a szabadalmi bejelentés napjától számított 3 éven belül egyáltalán nem vonhatók meg. Minthogy az 1895 : XXXVII. t.-cikkbe foglalt magyar szabadalmi törvény 20. §-a értelmében a magyar szabadalmak bizonyos ott meghatározott esetekben 3 éven belül is megvonhatók, már Magyarországnak az ipari tulajdonjogok védelmére alakult nemzetközi Unióhoz való csatlakozása alkalmából, legalább az Unióhoz tartozókra kiterjedő hatálylyal változtatta meg az 1908 : LII. t.-cz. 4. §-a az idézett törvényszakaszt. Most a szabadalmi törvény 20. §-ának oly módosítását hozom javaslatba, amely mellett a magyar állampolgárok, kik az Unió-egyezmények kedvezményeit belföldön maguk részére nem igényelhetik, hazájuk törvénye alapján is az unióbeliekkel egyenlő elbánásban részesüljenek. Megjegyezni kívánom, hogy az összhangzatosság a 3 évi határidő kezdőpontjának számításánál nemzetközi szerződés és beltörvényhozási

2. §. A védjegyek oltalmáról szóló 1890 : II. t.-cz. 1. §-a a következő második bekezdéssel egészített ki:

Annak megítélésénél, vajjon valamely jelvény ily megkülönböztetésre alkalmas-e, figyelembe kell venni az összes ténykörülményeket, különösen a védjegy használatának időtartamát.⁽¹⁾

3. §. Az 1890 : II. t.-cz. 1. §-ának és a jelen törvény 2. §-ának sérelme nélkül hatályát veszti az 1890 : II. t.-cz. 3. §-ának 2. pontjában foglalt az a rendelkezés, hogy a belajstromozásból ki vannak zárva és ennélfogva kizárólagos használati jog megszerzésére nem alkalmasak az oly védjegyek, amelyek pusztán számokból vagy betűkből állanak.⁽²⁾

4. §. Az 1890 : II. t.-cz. 9. §-ának második bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

A vállalat új tulajdonosa abban az esetben, ha a vállalatot nem jogelődének változatlan czége alatt folytatja, köteles a vállalathoz tartozó védjegyet saját nevére átíratni. Amíg ez az átírás meg nem történt, az új tulajdonos a védjegyek oltalmáról szóló törvényben biztosított jogait nem érvényesítheti és a hatóság a védjegyre vonatkozó értesítéseket továbbra is, még pedig teljes joghatálylyal, a bejegyzett tulajdonossal közli.⁽³⁾

rendelkezés között nem feltétlen szükségesség, mintán e három évi határidőnek a szabadalom megadásának közhirrételetétől való számítása a szerződésnél messzebbmenő kedvezményben jelentkezik.

(1) (M. i.) A párisi főegyezmény 6. cikkének 2. pontja előírja, hogy a védjegy megkülönböztető képességének megítélésénél az összes ténykörülményeket, különösen a védjegy használatának az időtartamát kell tekintetbe venni. Ez a rendelkezés azoknak a védjegyeknek a védelmét czélozza, amelyek a védjegy törvényekben foglalt tiltó rendelkezéseknek szigorú alkalmazása esetén esetleg nem felelnének ugyan meg az oltalmazhatóság előfeltételeinek, de amelyeknek ezen fogyatkozását a hosszabb használat, vagy egyéb körülmények (pl. a kiterjedt reklám) pótolta, úgy, hogy ezek a forgalomban védjegyként vannak elismerve, bevezetett árujegyet alkotnak s így törlésük a tulajdonos gazdasági károsodásával járna. Ezt a joggyakorlatunk által már eddig is figyelembe vett és állandóan követett alapelvet emeli tételés jogszabálylyá a 2. §.

(2) (M. i.) A védjegyek oltalmáról szóló 1890 : II. t.-cz. kizárólag az ábrás jelvényeket részesítette oltalomban, de sem a kizárólag szavakból, sem a kizárólag betűkből vagy számokból álló árujegyek bejegyzését nem engedte meg. E bejegyzési tilalmat a szóvédjegyekre vonatkozólag egy későbbi törvény, az 1895 : XLI. t.-cz. megszüntette, de a betűkből és számokból álló védjegyeket ez a törvény sem részesítette oltalomban. Most, hogy az ipari tulajdon védelmére alakult párisi Unió Washingtonban átvizsgált szövegének becikkelyezése folytán külföldiek részére ily árujegyeket oltalomban kell majd részesítenünk, a betűkből és számokból álló védjegyek bejegyzésére vonatkozó tilalmat honosainkra nézve is meg kell szüntetnünk, hogy ilyképpen a magyar állampolgárok részére a védjegyül felhasználható jelvények szabad választása tekintetében is egyenlővé tegyük a verseny feltételeit a külföldiekkel. Természetesen a kizárólag betűkből és számokból álló védjegyekre is teljes mértékben alkalmazást fog nyerni az az alapelv, hogy a bejegyzésnek és az oltalomnak előfeltételét a megkülönböztető képesség adja meg, vagyis nem minden, betűkből vagy számokból álló védjegy lesz oltalmazandó, hanem csak azok, amelyek hosszabb használat vagy egyéb körülmények folytán megkülönböztető képességet szereztek. Figyelembe lesznek veendőek továbbá azok az áruk is, amelyekre a védjegy alkalmazást nyer, minthogy bizonyos árukra (így irón, liszt, kőolaj, pánczélszekrény sth.) a betűk, illetve számok már jelenleg is általánosan használatnak s e bevett kereskedelmi szokás kizárólagos jogok engedélyezése által nem zavarható meg.

(3) (M. i.) A védjegy csak akkor jegyezhető be, ha van vállalat, amelynek áruit a védjegy megjelöli. A védjegy osztozik a vállalat sorsában, azzal együtt megszűnik, birtokváltozás esetén a vállalattal együtt száll át az új tulajdonosra. A védjegyek oltalmáról szóló 1890 : II. t.-cz. 9. §-a idevonatkozólag a következő rendelkezéseket tartalmazza: «A védjegy azon vállalathoz tartozik, amelynek védelmére szolgál, ugyanazzal megszűnik és birtokváltozás esetében az új birtokosra átszáll. Ez utóbbi esethen, ha csak a vállalatot az özvegy, kiskorú örökösök, hagyatéka vagy esődtömeg nem folytatja, az új tulajdonos a birtok megszerzése után különbeni törlés terhe alatt három havi határidőn belül a védjegyet saját nevére átíratni tartozik.» Az ezen §-ban foglalt — czélzataihoz képest tulszigoru — rendelkezés, mely az átírás elmulasztását a védjegy törlésével bünteti, egyrészt vállalatainkat igen károsító következményeket vonhat maga után, mert a védjegy jog alakiságaiban járatlan kereskedő elvesztheti annak folytán értékes védjegyeit, másrészt pedig a becikkelyezendő egyezményekben külföldiek részére biztosított jogokkal és kedvezményekkel szemben a magyar állampolgárokat kedvezőtlenebb helyzetbe juttatja, amennyiben ezzel a rendelkezéssel azoknak a lehetőségeknek a száma van szaporítva, amelyekben a védjegy a törlés veszélyének van kitéve. Amíg ugyanis a

5. §. Az 1890 : II. t.-cz. 21. §-ának c) pontja hatályát veszti. Ugyan-ezen §. d) pontjából «a 3. és 4. §. szerint» szavak kihagyatnak.⁽¹⁾

6. §. Az 1890 : II. t.-cz. 32. §-ának első bekezdése a következő rendelkezéssel egészített ki:

Nemzetközi szerződés vagy egyezmény hiányában külföldi vállalatok tulajdonosait a védjegyek oltalmáról szóló törvényben biztosított védelem annyiban illeti meg, amennyiben az illető állammal e részben viszonyosság van megállapítva. A kereskedelemügyi miniszter a viszonyosság megállapítását a hivatalos lapban rendelettel közzéteszi.⁽²⁾

7. §. Az 1895 : XLI. t.-cz. 5. §-ának első bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

Az a külföldi, akinek czége az országban bejegyezve nincs, csak abban az esetben érvényesítheti az 1890 : II. t.-cz., valamint a jelen törvény alapján jogait, ha megfelelően meghatalmazott képviselőt nevez, aki a jelen törvény hatályosságának területén állandó lakással bír. / Ez a rendel-

külföldi védjegyek átírás elmulasztása miatt már csak azért sem törölhetők, mert a legtöbb külföldi törvényhozás a magyar védjegy törvény idézett rendelkezéséhez hasonló rendelkezést nem ismer, nálunk számos törlés fordul elő ezen az alapon. Ez a rendelkezés tehát ilyenkor egy a belföldi törvényhozásból eredő diszparitás a belföldiek hátrányára, amely körülmény tehát egy okkal több arra, hogy az ennek megváltoztatása végett magyar kereskedelmi körök részéről ismételtelen elemi terjesztett kívánalmaknak eleget téve, a szóbanforgó rendelkezés módosítását javasoljam. A 4. §. az idézett rendelkezést oly módon változtatja meg, hogy az átruházott vállalatokhoz tartozó védjegyek átírása egyáltalán nem lesz kötelező akkor, ha a vállalatot az új tulajdonos a régi cég alatt folytatja, ha pedig a vállalatot az új tulajdonos új cég alatt folytatja, az átírás kötelező lesz ugyan, de nem lesz határidőhöz kötve s csak abban az időponthoz válik szükségessé, midőn az új tulajdonos a védjegy törvény alapján őt megillető jogokat érvényesíteni kívánja, vagyis ha arra van szükség, hogy a hatóságok előtti eljárásban védjegy tulajdonosi minőségét igazolja.

(1) (M. i.) Az 5. §. első mondata a 4. §. rendelkezéséből önként következik, amennyiben védjegy törvényünknek az át nem írt védjegyek törlésére vonatkozó rendelkezése a törlési okokat csoportosító 21. §-ból is kihagyandó. Az 5. §. második mondata a védjegyek oltalmáról szóló 1890 : II. t.-cziknek egyik, habár jelentéktelen, de téves következtetésekre alkalmat adó szépség hibáját van hivatva kiküszöbölni. Védjegy törvényünk 21. §-a ugyanis akként rendelkezik, hogy a már bejegyzett védjegy is törölhető, ha az a 3. és 4. §-ok értelmében nem lett volna bejegyezhető. Kizárólag a 3. és 4. §-oknak felemlítése azt a látszatot keltheti, hogy a védjegy törvény egyéb tiltó szakaszaiba ütköző védjegyek utólagosan nem törölhetők. Védjegy törvényünk ezen szerkezeti hibája ugyan a jogszolgáltatató hatóságot eddig sem gátolta meg abban, hogy a védjegy törvény 21. §-ának d) pontjában kifejezetten meg nem említett egyéb tiltó szakaszok alapján is megvonja az oltalmat az olyan védjegyekről, amelyek eredetileg nem lettek volna bejegyezhetőek, mind a mellett a téves értelmezések elkerülése érdekében szükségesnek mutatkozik minden kétséget kizáró módon utalni arra, hogy a védjegy mindazokban az esetekben törölhető, amidőn az eredetileg sem lett volna bejegyezhető.

(2) (M. i.) Jelenleg érvényben álló védjegy törvényünk a külföldieknek e részbeni jogviszonyait Magyarországon nem szabályozza kimerítően, amennyiben az 1890 : II. t.-cz. 32. §-ában idevonatkozólag csupán a következő rendelkezés foglaltatik: «Külföldi vállalatok védjegyeinek, valamint a nevek, czégek, czimerek vagy más üzleti megnevezések védelmére nézve az illető államokkal kötött államszerződések, illetőleg egyezmények irányadóak.» Nem szabályozza tehát és még az általános jogelveket sem állapítja meg a védjegy törvény arra az esetre, ha a védjegy oltalmát nálunk is igénybevenni szándékozó külföldi alattvalók hazájával Magyarországnak nincs államszerződése. Ezen hiány következtében ily külföldiek nálunk egyáltalán nem szerezhetnek védjegy oltalmat, mert a védjegy törvény az oltalom megszerzésének módjára nézve ezek tekintetében az államszerződésekre utal. Annak, hogy a nem szerződés államok polgárai nálunk egyáltalán nem szerezhetnek védjegy oltalmat, egy további következménye az, hogy magyar állampolgárok tényleges viszonyosságra való hivatkozással sem vehetik igénybe a védjegy oltalmat oly országokban, amelyekkel szerződéses viszonyban nem állunk ugyan, de amely ország a viszonyosság fenforgása esetén az illetőket oltalomban részesíteni hajlandó volna. Védjegy törvényünk ezen hiánya újabban különösen a tengerentúli kiviteli forgalmunkban nyert jelentőséget, amennyiben védjegyes áruink részére ezekben az országokban ma azért nem szerezhető oltalom, mert az Északamerikai Egyesült Államok, Brazília, Kuba, Mexico, Domingo, Japán és Tunisz kivételével nem tartoznak az ipari tulajdonjogi Unióhoz s mert a kiviteli cégeink az e részbeni viszonyosság itteni fennállására azokban az országokban ma nem hivatkozhatnak. A 6. §. lehetővé kívánja tenni, hogy egyrészt ily államok alattvalói Magyarországon, másrészt a magyar állampolgárok ezen országokban a viszonyosság fenforgása alapján biztosíthassák védjegyeik oltalmát. A viszonyosság fennállása a hivatalos lapban közzéteendő miniszteri rendeletben fog megállapíttatni.

kezés a folyamatban levő bejelentésekre és a már bejegyzett védjegyekre csak a legközelebbi megújítás, illetve átírás időpontjától kezdve nyer alkalmazást.⁽¹⁾

8. §. Ez a törvény kihirdetésének napján lép életbe és végrehajtásával a kereskedelemügyi miniszter bizatik meg.⁽²⁾

XIII. TÖRVÉNY-CZIKK

a lóversenyeknél az üzletszerű vagy nyilvános fogadásokat és a kölcsönös fogadások közvetítését szabályozó 1894:XXIX. t.-cz. módosításáról.⁽³⁾

(Szentelést nyert 1913. évi április hó 18-án. Kihirdettetett az Országos Törvénytárnak 1913. évi május hó 4-én kiadott 5. számában.⁽⁴⁾

1. §. Az 1894 : XXIX. t.-cz. 6., 7. és 10. §-ai hatályukat veszítik és helyükbe a jelen törvény 2., 3. és 4. §-ának rendelkezései lépnek.⁽⁵⁾

2. §. A kölcsönös fogadásokra (totalisateurre) feltett összegekből levonandó :

a) 6% a versenyt rendező pénztára javára, még pedig a totalisateur kezelésével járó költségekre, a versenypálya fenntartására és versenydíjak kitűzésére ;

b) 4 $\frac{1}{2}$ %, amely levonás összege az állampénztárba szállíttatik be, alapszabályszerűleg kezeltetik és a földmivelésügyi miniszter által kizárólag a lótenyésztés emelésére fordíttatik, az alap állásáról a földmivelésügyi miniszter évenként a költségvetés beterjesztése alkalmával a törvényhozásnak előterjesztést tesz ;

(1) (M. i.) A külföldiek jogviszonyait van hivatva rendezni a 7. §. is, és pedig a képviselőtekintetében. A találmányi szabadalmakról szóló 1895 : XXXVII. t.-cz. 15. §-a és az ipari minták oltalmát szabályozó 107,709/1907. sz. rendelet 5. §-a akként intézkedik, hogy a szabadalmi törvény, illetve a mintaoltalmi szabályok alapján azok, akiknek az országban állandó lakhelyük nincs, jogokat csak akkor szerezhhetnek és a szerzett jogot csak akkor érvényesíthetik, ha belföldön lakó képviselőt neveznek. Védjegyjogunkban ez az elv jelenleg még nincs keresztülvive s az e részben érzett hiány megszüntetését célozza javaslatom ezen szakasza, amely azonban mindaddig, amíg a kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyok szabályozása iránt a bírodalmi tanácsban képviselt királyságokkal és országokkal 1907. évi október hó 8-án kötött és az 1908 : XII. t.-czikkbe iktatott szerződés fennáll, ennek XVII. cikke értelmében a Magyarországon oltalomban részesülő osztrák védjegyekre nem nyer alkalmazást.

(2) A t.-czikk végrehajtásáról az 1913. április 23. 30850. sz. K. M. rendelet rendelkezik. (R. T. 966.)

(3) (M. i.) A magyar országgyűlés képviselőházának 1911. évi december hó 12-én megtartott tanácskozása folyamán benyújtott határozati javaslatban a képviselőház utasította a kormányt, hogy az 1894:XXIX. t.-cz. 6. §-ának módosítása iránt terjesszen elő oly javaslatot, melylyel a lóversenyekkel kapcsolatos nyilvános és kölcsönös, valamint a könyvfogadásokat közvetítő és elfogadó vállalatoknak forgalmából a testnevelés és testedzés céljainak előmozdítására megfelelő összeg legyen fordítható. A kölcsönös és üzletszerű fogadásokról intézkedő 1894:XXIX. t.-cz.-nek a tervezett irányban való módosításával nemcsak a képviselőház utasításának van elég téve, hanem egyszersmind kielégítést nyer ezáltal azon országszerte megnyilvánult közóhaj is, mely már évek óta kívánja a testnevelés és testedzés anyagi támogatását.

(4) A törvényjavaslatot a földmivelésügyi miniszter 1912 okt. 30-án nyújtotta be 587. sz. a. A képviselőház földmivelésügyi bizottságának jelentése: 1913 február 6. 737. sz. a.; pénzügyi bizottságának jelentése: 1913 febr. 24. a. 737. sz. iromány mellékletén. Képviselőházi tárgyalás: 1913 márcz. 1. a. 439. országos ülésben; harmadszori olvasás: 1913 márczius 3. a. 440. országos ülésben. A főrendiház közgazdasági és közlekedésügyi bizottságának jelentése: 1913 márcz. 10. a. 293. sz. iromány mellékletén. Főrendiházi tárgyalás: 1913 márczius 13. a. XXXVIII. főrendiházi ülésben.

(5) (Földmiv. b.) A totalizátorra feltett összegekből és a könyvesek, valamint a fogadási irodákra kivetett illetékből a turisztika, testedzés és testnevelés céljaira fordítandó összegek alapszerűleg kezeltetnek ugyan, mely alapok azonban a földmivelésügyi bizottságnak értelmezése szerint minden korlátozás nélkül felhasználhatók.